

Dobrý den vážení,
obracím se na Vás s žádostí o poskytnutí informace ve smyslu Zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,
konkrétně dvou soudních rozhodnutí, která byla byla vydána v případě vedeném u Vašeho soudu pod sp. zn. 1 T 165/2018 , přičemž první z nich mělo být vydáno dne 12.8.2019 a druhé pak (poté, co bylo první zrušeno rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1229/2020) dne 11.10.2021

Předem děkuji za vyřízení mé žádosti

S uctivým pozdravem

██████████

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: Si 55/2024
VAŠE ZNAČKA:
DNE: 26. srpna 2024

Vážený pan

Vážený pane [REDAKCE],

k Vaší žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v Prachaticích, a to

- usnesení ze dne 12. 8. 2019, č. j. 1 T 165/2018 – 819,
- rozsudek ze dne 11. 10. 2021, č. j. 1 T 165/2018 – 1102.

S pozdravem

Mgr. Milada Trůblová
místopředsedkyně soudu

USNESENÍ

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Danielem Prouzou, Ph.D. dne 12. 8. 2019 v trestní věci 1. [redacted], narozen [redacted] ve [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“), spáchaný dílem samostatně, dílem formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, 2. [redacted], narozena [redacted] ve [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a 3. [redacted], pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku,

takto:

Podle § 314c odst. 1, písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), § 188 odst. 1, písm. c) tr. ř. a § 172 odst. 1, písm. b) tr. ř. se **zastavuje** trestní stíhání obviněných [redacted] pro jednání spočívající v tom, že

a) [redacted] v období od [redacted] jako osoba [redacted], registrovaná pod IČ [redacted], provozoval [redacted], nacházející se na adrese [redacted], s [redacted] pokoji, na kterých v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal televizní přijímače,

dále v období od [redacted] provozoval [redacted], nacházející se na adrese [redacted], s [redacted] pokoji, na kterých v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb rovněž používal televizní přijímače,

a dále [redacted] vykonávali od [redacted] funkce [redacted], která v období od [redacted] provozovala [redacted], nacházející se na adrese [redacted], s [redacted] pokoji, na kterých byly v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používány televizní přijímače,

přičemž vzhledem k užívání všech televizních přijímačů v souvislosti s podnikatelskou činností byl podle ustanovení § 6 odst. 2, odst. 5 zákona číslo 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, účinného do 12. 9. 2005, [redacted] povinen oznámit místně příslušné provozovně pošty den, kdy se stal držitelem televizních přijímačů, a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a posléze podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona číslo 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, byli [redacted] povinni oznámit provozovateli televizního vysílání ČESKÉ TELEVIZI, IČ 000 27 383, se sídlem Na hřebenech II 1132/4, Podolí, 147 00 Praha 4, že se stali poplatníky televizního poplatku, popřípadě že se jím stala společnost [redacted] a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a následně platit České televizi poplatek z každého používaného televizoru v období

do [redacted] ve výši 75 Kč měsíčně, v období od [redacted] ve výši 100 Kč měsíčně, v období od [redacted] ve výši 120 Kč měsíčně a v období od [redacted] ve výši 135 Kč měsíčně, což řádně neučinili, když

- v období od [redacted] sám v souvislosti s provozem [redacted] řádně neoznámil, že je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 20 520 Kč,

- v období od [redacted] společně s [redacted] v souvislosti s provozem [redacted] řádně neoznámili, že společnost [redacted] je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 21 870 Kč,

- v období od [redacted] společně s [redacted] v souvislosti s provozem [redacted] řádně neoznámili, že společnost [redacted] je poplatníkem televizního poplatku z 16 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 58 320 Kč,

- v období od [redacted] společně s [redacted] v souvislosti s provozem [redacted] oznámili provozovateli televizního vysílání [redacted] že společnost [redacted] je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb bylo používáno 16 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 67 500 Kč,

- v období od [redacted] sám v souvislosti s provozem [redacted] řádně neoznámil, že je poplatníkem televizního poplatku z 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 92 340 Kč,

- v období od [redacted] sám v souvislosti s provozem [redacted] oznámil provozovateli televizního vysílání [redacted], že je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 45 630 Kč,

- v období od [redacted] sám v souvislosti s provozem [redacted] oznámil provozovateli televizního vysílání [redacted], že je poplatníkem televizního poplatku ze 7 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 17 820 Kč,

- v období od [redacted] sám v souvislosti s provozem [redacted] oznámil provozovateli televizního vysílání [redacted], že je poplatníkem televizního poplatku ze 17 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 3 510 Kč,

takto [redacted] sám za uvedené období zkrátil poplatek o **179 820 Kč** a společně s [redacted] zkrátili poplatek za uvedené období o **147 690 Kč**, celkem tak byl poplatek zkrácen o **327 510 Kč**,

b) [redacted] prostřednictvím svého statutárního orgánu, jednatelů [redacted], jednajících v rámci její podnikatelské činnosti a v jejím zájmu, v období od [redacted] ve [redacted], provozovala [redacted], nacházející se na adrese [redacted], s [redacted] pokoji, na kterých bylo v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používáno nejméně [redacted] ks televizních přijímačů, a podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona číslo 348/2005 Sb.,

o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, byla povinna oznámit provozovateli televizního vysílání [REDAKCE], že se stala poplatníkem televizního poplatku, a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a následně platit České televizi poplatek z každého televizoru ve výši 135 Kč měsíčně, což řádně neučinila, když

- v období od [REDAKCE] v souvislosti s provozem [REDAKCE] řádně neoznámila, že je poplatníkem televizního poplatku z nejméně 16 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátila nejméně o 19 440 Kč,

- v období od [REDAKCE] v souvislosti s provozem [REDAKCE] oznámila provozovateli televizního vysílání [REDAKCE], že je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb bylo používáno 16 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátila nejméně o 67 500 Kč,

takto za uvedené období zkrátila poplatek celkem o **86 940 Kč**,

neboť tyto skutky nejsou trestným činem a není důvod k postoupení věci.

Odůvodnění:

1. Dne [REDAKCE] byla u zdejšího soudu podána státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Prachaticích obžaloba, č. j. [REDAKCE], na obviněné [REDAKCE] a právnickou osobu [REDAKCE] pro spáchání daňové trestné činnosti kvalifikované jako přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku. Obviněný [REDAKCE] se protiprávního jednání měl dopustit dílem sám, dílem formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, obviněná [REDAKCE] výlučně formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a obviněná právnická osoba [REDAKCE] výlučně samostatně. Trestné činnosti se měli obvinění dopustit tím, že, stručně řečeno, v období specifikovaném v obžalobě v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používali televizní přijímače v rámci podnikatelské činnosti, aniž by tuto skutečnost řádně a včas v souladu s tehdy platnými a účinnými právními normami oznámili [REDAKCE]. V důsledku tohoto jednání, jako poplatníci televizního poplatku, zkrátili tento poplatek, konkrétně obviněný [REDAKCE] o částku ve výši 179 820 Kč, obvinění [REDAKCE] a [REDAKCE] společně o částku ve výši 147 690 Kč a právnická osoba [REDAKCE] zkrátila poplatek celkem o 86 940 Kč.
2. Obvinění [REDAKCE] se v rámci přípravného řízení v pozici obviněných vyjadřovali pouze k osobním poměrům, zatímco ve vztahu k věci využili svého zákonného práva odepřít výpověď. V případě obviněné [REDAKCE] se z výpovědi této obviněné osoby z přípravného řízení podává, že tato rovněž, prostřednictvím svého opatrovníka, využila svého zákonného práva odepřít výpověď.
3. Z usnesení o zahájení trestního stíhání, rovněž tak z popisu skutku ve výroku obžaloby, je soudem zjišťováno, že obvinění [REDAKCE] se měli trestné činnosti dopouštět v podstatě nepřetržitě v době od [REDAKCE] v případě [REDAKCE] [REDAKCE] se tak mělo stát v době od [REDAKCE]. Trestní odpovědnost obviněných je státní zástupkyní shledávána v neoznámení skutečností významných pro vyměření televizního poplatku z titulu používání televizních přijímačů při poskytování ubytovacích služeb v [REDAKCE] a v [REDAKCE] v případě obviněného [REDAKCE] a v případě obou obviněných fyzických osob, a

██████████, ve vztahu k provozování ██████████. Z obsáhlého spisového materiálu předloženého státní zástupkyní s podanou obžalobou se podává, že orgány činné v trestním řízení se zabývaly trestnou činností obviněných na podkladě trestního oznámení podaného dne ██████████ oznamovatelkou ██████████. Protože se policejní orgán zabýval tímto trestním oznámením a učinil všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, zda byl spáchán trestný čin a směřující ke zjištění jeho pachatele, tak postupoval v souladu s ustanovením § 158 odst. 1 tr. ř. Nutno podotknout, že od doby podání trestního oznámení do zahájení úkonů trestního řízení ve smyslu § 158 odst. 3 tr. ř. uplynula doba delší čtyř let, neboť záznam o zahájení úkonů trestního řízení byl zpracován policejním orgánem dne 28. 6. 2017. V tomto směru ovšem nebylo shledáno, že by orgány činné v trestním řízení nepostupovaly v souladu s ustanovením § 158 a následujících tr. ř., právě naopak, neboť před zahájením úkonů trestního řízení, a následného zahájení trestního stíhání obviněných, policejní orgán velmi pečlivě a rozsáhle shromažďoval potřebné podklady a nezbytná vysvětlení, rovněž tak zajišťoval stopy trestného činu, to vše v intencích ustanovení § 158 odst. 3 tr. ř. Důvodem, pro který nebyl záznam o zahájení úkonů trestního řízení ve smyslu § 158 odst. 3 tr. ř. vyhotoven v době kratší po doručení trestního oznámení policejnímu orgánu, byla skutečnost, že policejní orgán opakovaně věc nevyhodnotil jako spáchání trestného činu a věc navrholo uložit tzv. ad acta.

4. Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
5. Důkazy zajištěné v rámci přípravného řízení policejním orgánem poskytovaly dostatečný obraz o skutečnostech, které byly předmětem obžaloby. Soud provedené důkazy hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
6. V průběhu přípravného řízení orgány činné v trestním řízení zajistily celou řadu důkazních prostředků, zejména formou svědeckých výpovědí, vysvětlení od fyzických a právnických osob a státních orgánů, jakož i důkazy listinné. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním státní zástupkyně dovozuje trestní odpovědnost obviněných na podkladě výpovědí svědků a listinných důkazů specifikovaných na straně šesté a deváté odůvodnění obžaloby. Státní zástupkyně v odůvodnění obžaloby poukázala na svědecké výpovědi, konkrétně ██████████ které po určitou část rozhodného období byli zaměstnanci buď obviněného ██████████, nebo obviněné ██████████, na různých pracovních pozicích. V této souvislosti státní zástupkyně rovněž poukázala na obsah úředních záznamů o podaném vysvětlení ██████████, kteří byli rovněž zaměstnanci ██████████ nebo ██████████. V kontextu těchto důkazních prostředků pak státní zástupkyně zmínila listinné důkazy, především zprávy ██████████ s přiloženými fakturami, které dokumentují

zakoupení televizorů obviněným [REDAKCE] a obviněnou [REDAKCE], jakož i rozsahem komunikace obviněného [REDAKCE].

7. Po zevrubném prostudování obsahu svědeckých výpovědí, jakož i úředních záznamů o podaném vysvětlení, výše uvedenými osobami, stejně tak obsahu listinných důkazů vztahujících se k zakoupení televizorů obviněným [REDAKCE] či obviněnou [REDAKCE], však ve svém souhrnu nemůže soud učinit závěr v rozsahu uvedeném v obžalobě ve vztahu k používání televizních přijímačů jednotlivými obviněnými osobami ve zde, státní zástupkyní specifikovaném období, uvedeném počtu. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani obsah zpráv poskytnutých [REDAKCE] v souvislosti s projektem [REDAKCE] který byl spolufinancován Evropskou unií, ale i peněžního deníku [REDAKCE], či informace od správce daně ([REDAKCE]), či [REDAKCE].
[REDAKCE] Jakkoli je nepochybné, že obvinění [REDAKCE] a [REDAKCE] zakoupili v letech [REDAKCE] televizory od společnosti [REDAKCE], a zároveň některé z těchto dokladů byly předloženy [REDAKCE] k proplacení v souvislosti s rekonstrukcí [REDAKCE], tak se nepodařilo zjistit jaké konkrétní televize v konkrétním období na konkrétních místech ([REDAKCE]) byly reálně používány způsobem a formou, která zakládá povinnost hradit televizní poplatek České televizi z každého používaného televizoru v návaznosti na zákon číslo 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích účinného do 12. 9. 2005, resp. zákon číslo 348/2005, o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů s účinností od 13. 9. 2005.
8. Policejní orgán, shodně jako státní zástupce v podané obžalobě, dovozují trestní odpovědnost obviněných v návaznosti na výše citované zákony vztahující se k rozhlasovým a televizním poplatkům v kontextu ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku, kdy, jak uvádí státní zástupkyně na straně jedenácté odůvodnění obžaloby, z jazykového výkladu pojmu *jiné podobné povinné platby* vyplývá, že znaky příslušné skutkové podstaty, tedy ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku, mohou být naplněny i zkrácením takové povinné platby, která sice nemá zcela shodné znaky jako daň nebo poplatek, avšak je těmto platbám velmi blízká (podobná).
9. Okresní soud konstatuje, že ustanovení § 240 tr. zákoníku chrání zájem státu na správném vyměření daně, cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, pojistného na zdravotní pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby a na příjmech z těchto povinných plateb, ze kterých je financována činnost státu, krajů a obcí a jiné činnosti vykonávané ve veřejném zájmu, zejména léčebná péče a sociální zabezpečení. Trestní zákoník tak nesankcionuje pouhé neodvedení uvedených povinných plateb, ale jejich zkrácení, neboť jde v podstatě o zvláštní případ podvodu. V návaznosti na tyto právní závěry je potřeba konstatovat, že se musí jednat o platbu, která má veřejnoprávní charakter.
10. O jinou podobnou platbu ve smyslu § 240 tr. zákoníku jde tehdy, jestliže tato platba je stanovena na základě určitého zákona, jako je tomu u daní, poplatků, cla, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na zdravotní pojištění (srov. *Prouza, D. Daňová kriminalita. Stráž pod Ralskem : Justiční akademie ČR, 2005, strana 158*).
11. Z hlediska výkladu termínu *jiná podobná povinná platba* byl podle odborné literatury v soudní praxi označován též poplatek, který je povinen platit držitel televizního nebo rozhlasového přijímače, a proto nepřihlášení takového přijímače do evidence a neplacení televizního nebo rozhlasového

poplatku ve stanovené paušální částce, by mohlo být kvalifikováno jako zkrácení jiné podobné povinné platby ve smyslu § 240 tr. zákoníku (z hlediska teorie trestního práva je to však sporné), jak uvádí *Šámal, P. a kol.* Trestní zákoník II. § 140 – 421. Komentář. 2. vydání, Praha : C. H. Beck, 2012, strana 2420. V předmětné odborné literatuře však není praxe soudu specifikována, rovněž tak do současné doby nebyla publikována žádná rozhodnutí trestních soudů, která by takové jednání kvalifikovala jako zkrácení jiné podobné povinné platby. Obdobné názory byly publikovány v odborné literatuře i v minulosti, k tomu konkrétně srov. *Púry, F.* Zkrácení daně jako trestný čin. I. část. Daňový expert, 2005, 5 a *Prouza, D.* Daňová kriminalita. Stráž pod Ralskem : Justiční akademie ČR, 2005, strana 158, aniž by to ovšem bylo zevrubněji rozvedeno, či doplněno odkazem na konkrétní rozhodnutí soudu.

12. Okresní soud konstatuje, že v době publikování výše uvedených názorů v odborné literatuře vydáno rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (dále také jen „Nejvyšší soud“) ve věci vedené pod sp. zn. 33 Cdo 3370/2010. V rámci této věci bylo Nejvyšším soudem konstatováno, že soukromoprávní vztahy se vyznačují tím, že jejich subjekty mají rovné postavení (platí princip ekvivalence); ve vzájemném právním vztahu žádný z nich nemá nadřazené postavení a není oprávněn rozhodovat o právech a povinnostech druhého účastníka, ani plnění povinnosti autoritativně vynucovat. Subjekty soukromoprávních vztahů se o vzniku či založení vzájemných subjektivních práv a povinností musí zásadně dohodnout, pokud tyto právní povinnosti nevznikají přímo ze zákona. Ve všech případech neshody o vzájemných právech a povinnostech je účastník oprávněn domáhat se autoritativního vynucení svých práv prostřednictvím oprávněného orgánu státu a není nadán oprávněním mocensky (autoritativně) tato práva vynucovat sám. Pro veřejnoprávní vztahy je naopak charakteristické, že nejméně jeden subjekt právního vztahu – ať již stát, obec, popřípadě jiný veřejný orgán – vystupuje vůči druhému subjektu, tj. soukromoprávní osobě, ať fyzické či právnické, v pozici nositele autoritativně vykonávané svrchované, výsostné veřejné moci. V právu veřejném je jeden subjekt práva podřízen druhému, který v právním vztahu vystupuje jako silnější (platí tu princip subordinace); základní metodou právní regulace je zde rozhodnutí orgánu veřejné moci. Pro rozlišení soukromoprávních vztahů od veřejnoprávních je rozhodující především posouzení vzájemného postavení jejich subjektů, jak vyplývá z příslušných ustanovení právní normy, která na tyto vztahy dopadá.
13. V případě tzv. televizního poplatku vyplývá soukromoprávní charakter jednak z právního postavení České televize, zejména její nezávislosti a majetkové samostatnosti, jednak z charakteru právního vztahu mezi Českou televizí jako příjemcem poplatku a poplatníkem, jak ostatně vyplývá ze zákona číslo 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích účinného do 12. 9. 2005, resp. zákona číslo 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, účinného od 13. 9. 2005. V neposlední řadě lze na soukromoprávní charakter televizního poplatku usuzovat ze způsobu vymáhání dlužných poplatků.
14. Česká televize je právnickou osobou, která nejen že hospodář s vlastním majetkem, ale také samostatně vstupuje do právních vztahů, a to bez jakékoliv participace či možnosti zásahu ze strany orgánů veřejné moci. Stát, resp. orgány veřejné moci, neodpovídají za závazky České televize a naopak, Česká televize neodpovídá za závazky státu. S tím také souvisí způsob a forma financování České televize, neboť zdrojem financování jsou televizní poplatky vybírané na základě výše uvedených právních předpisů a příjem z vlastní podnikatelské činnosti; není tedy financována z veřejných rozpočtů.
15. V souvislosti s právní argumentací soukromoprávních vztahů publikovaných Nejvyšším soudem ve věci vedené pod sp. zn. 33 Cdo 3370/2010 je možné konstatovat, že postavení České televize je tedy nezávislé na státu a jeho orgánech a nemá povahu subordinace ve vztahu k jiným orgánům veřejné moci. Bylo konstatováno, že Česká televize a poplatník jsou proto ve vzájemně

rovnoprávním postavení, což ostatně bylo řečeno právě ve výše publikovaném rozhodnutí Nejvyššího soudu, a proto plnění úkolů České televize není výkonem veřejné moci.

16. S poukazem na výše uvedené skutečnosti proto televizní poplatek je odlišný od veřejnoprávních plateb specifikovaných v ustanovení § 240 tr. zákoníku, jímž je poskytována ochrana v případě jejich zkrácení i atributy trestního práva. Protože televizní poplatek představuje platbu soukromoprávního charakteru, a značně odlišnou od veřejnoprávních plateb jako jsou daň, clo, správní poplatky, soudní poplatky a místní poplatky, tak nelze zkrácení televizního poplatku kvalifikovat jako jinou podobnou povinnou platbu v intencích ustanovení § 240 tr. zákoníku. Je tomu tak zejména právě s ohledem na rovnoprávné postavení České televize a poplatníka poplatku, a z něj vyplývající soukromoprávní charakter jejich závazkového vztahu, jakož i samotného nároku na zaplacení poplatku. Dlužné poplatky totiž nelze vymáhat jinak, než u nezávislého soudu v rámci občanského soudního řízení jako jiné soukromoprávní nároky. Z těchto příčin proto okresní soud konstatuje, že jednání, které je obviněným kladeno za vinu, není trestným činem.
17. Nad rámec okresní soud považuje za potřebné učinit několik poznámek ke společenské škodlivosti trestněprávního jednání.
18. Podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Trestným činem je podle trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Zásadně tedy platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. Zakotvení zásady subsidiarity trestní represe, a z ní vyplývajícího principu použití trestního práva jako „ultima ratio“, do trestního zákoníku má význam i interpretační, neboť znaky trestného činu je třeba vykládat tak, aby za trestný čin byl považován jen čin společensky škodlivý (srov. stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu, sp. zn. Tpjn 301/2012).
19. Princip „ultima ratio“ proto představuje krajní prostředek, podle něhož zásadně není přípustné, aby prostředky trestní represe sloužily k uspokojování subjektivních práv soukromoprávní povahy, nejsou-li vedle toho splněny všechny předpoklady vzniku trestněprávní odpovědnosti, resp. nejsou-li tyto předpoklady zcela nezpochybnitelně zjištěny (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 24. 7. 2000, sp. zn. IV. ÚS 564/2000). Z uznávaného principu právního státu, jímž je chápání trestní represe jako prostředku „ultima ratio“, vyplývá, že ochrana právních statků má být v první řadě uplatňována prostředky práva občanského, obchodního či správního, a teprve tam, kde je taková ochrana neúčinná a kde porušení chráněných vztahů naplňuje znaky konkrétní skutkové podstaty trestného činu, je namísto uplatňovat trestní odpovědnost. Na druhé straně je třeba uvést, že princip „ultima ratio“ nelze vykládat v tom smyslu, že trestní postih závisí pouze na tom, zda byly či nebyly, příp. jakým způsobem, uplatněny i mimotrestní právní prostředky, neboť ho ani u vztahů, které mají soukromoprávní základ a kterým je trestním zákoníkem poskytována i trestněprávní ochrana, nelze uplatňovat tak široce, aby to prakticky vedlo k negaci použití prostředků trestního práva jako nástroje k ochraně majetku, závazkových vztahů apod. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2010, sp. zn. 8 Tdo 1035/2010). Uplatnění trestněprávní odpovědnosti v souladu s trestním zákoníkem není vázáno na předcházející neúspěšné použití mimotrestních prostředků, aby byl odstraněn protiprávní stav, jakož ani na absenci možnosti vyvodit odpovědnost podle jiného právního předpisu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1634/2014).

20. Zásadu subsidiarity trestní represe lze aplikovat jen v případech společensky málo škodlivých. Společenskou škodlivost činu, která není zákonným znakem trestného činu, nelze řešit v obecné poloze, ale je ji třeba zvažovat v konkrétním posuzovaném případě u každého spáchaného méně závažného trestného činu, u něhož je nutné ji zhodnotit s ohledem na intenzitu naplnění kritérií vymezených v § 39 odst. 2 tr. zákoníku, a to ve vztahu ke všem znakům zvažované skutkové podstaty trestného činu a dalším okolnostem případu. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní v případech, v nichž posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2012, či nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 7. 2012, sp. zn. III. ÚS 1148/09).
21. Trestní právo je svou povahou subsidiární či podpůrný prostředek, a proto samo o sobě není schopné vyřešit problém ekonomické kriminality, neboť není způsobilé zabránit jevům tvořícím kriminalitu v ekonomice, které mají svůj původ v hospodářském systému a způsobu jeho regulace. Na druhé straně však jde o prostředek nenahraditelný z hlediska ochrany řádných ekonomických vztahů.
22. Charakteristickým rysem tzv. hospodářského trestního práva, který má význam i v oblasti trestání, je totiž jeho úzká *návaznost na řadu mimotrestních právních norem*, protože trestní zákoník zde stanoví trestní sankci za porušení takových mimotrestních právních norem především v oblasti obchodního, občanského a finančního práva, a to případně i vedle sankcí obsažených v těchto mimotrestních předpisech.
23. Právní regulace podnikání je záležitostí především soukromého práva, a pokud již do této sféry zasahuje veřejné právo (právo správní, finanční, trestní), má to být jen v nezbytném rozsahu a ve veřejném zájmu. Vzhledem k tomu více než u jiných trestných činů se u trestných činů hospodářských projevuje již shora zmíněná *zásada subsidiarity trestní represe*.
24. Trestnými činy tak mohou být závažnější případy protispoločenských jednání. Ochrana právních statků má být v prvé řadě uplatňována prostředky mimotrestními, tedy prostředky práva občanského, obchodního či správního, a až za situace, kdy by taková ochrana byla neúčinná, tak může dojít k využití trestněprávních prostředků. V projednávané trestní věci se nejedná o jednání, které by mělo, i pokud by bylo konstatováno, že nehrazení televizního poplatku je tzv. jinou podobnou povinnou platbou ve smyslu § 240 tr. zákoníku, trestněprávní rozměr. Okresní soud v této souvislosti podotýká, že trestní právo má z podstaty principu *ultima ratio* místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou vyčerpány, neúčinné nebo nevhodné (srov. II. ÚS 413/04 a sp. zn. IV. ÚS 469/04). Kromě toho, že obviněnými by nebyla naplněna kvalifikovaná skutková podstata trestného činu, tak se nejednalo ani o předem detailně promyšlené a plánované jednání. Bez významu není ani fakt, že zájem na zajištění veřejného televizního vysílání je pak ve srovnání s platbami, které plynou do veřejných rozpočtů a slouží k financování všech významných celospolečenských potřeb, nesrovnatelně jiný, nižší, čímž logicky klesá společenská škodlivost takového protiprávního jednání v podobě neodvádění televizních poplatků, které mají uvedenou službu částečně (nikoli výhradně) financovat. Bez významu není ani fakt, že v České republice není Česká televize jediným subjektem, který poskytuje televizní vysílání, přičemž ve vztahu ke všem společnostem a subjektům, které provozují na území České republiky televizní vysílání, platí stejné podmínky pro jejich vysílání.
25. Závěrem považuje soud prvního stupně za potřebné konstatovat, že s ohledem na dobu, kdy se měli obvinění trestné činnosti dopustit, a kdy bylo zahájeno jejich trestní stíhání, nebylo soudem

shledáno, že by trestní stíhání bylo nepřipustné z důvodu promlčení. V tomto směru nalézací soud poukazuje na ustanovení § 34 odst. 1, písm. d), odst. 4, písm. a) tr. zákoníku, kdy v případě, že by v jednání obviněných bylo shledáno spáchání trestného činu, tak se jedná o pokračující trestný čin (v případě obviněných [REDACTED]), resp. podle citovaného ustanovení trestního zákoníku v návaznosti na ustanovení § 12 zákona číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. V případě obviněné [REDACTED] zároveň nebylo zjištěno, že v jejím případě byly splněny podmínky pro vyloučení její trestní odpovědnosti z důvodu nepřičetnosti ve smyslu § 26 tr. zákoníku. Soud vycházel především z lékařských zpráv vztahujících se ke zdravotnímu stavu obviněné [REDACTED] v rozhodném období a závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaného [REDACTED].

26. Obvinění prostřednictvím svých obhájců podali soudu návrh na předběžné projednání obžaloby. Tímto podáním se soud ovšem nemohl zabývat, neboť samosoudce ve smyslu § 314c odst. 1 tr. ř. obžalobu předběžně neprojednává, přezkoumá ji však z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 tr. ř. a § 186 tr. ř. V návaznosti na tento přezkum proto samosoudce podle § 314c odst. 1, písm. a) tr. ř. při aplikaci ustanovení § 188 odst. 1, písm. c) tr. ř. a § 172 odst. 1, písm. b) tr. ř. trestní stíhání obviněných zastavil, neboť skutek, který je jim kladen za vinu, není trestným činem a není důvod k postoupení věci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a obviněný podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Stížnost má odkladný účinek.

Prachatice 12. srpna 2019

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudkyní Mgr. Vendulkou Pozniakovou v hlavním líčení konaném dne 11. 10. 2021

takto:

Obžalovaní

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve [REDACTED], okres [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], bytem [REDACTED], a

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve [REDACTED], okres [REDACTED], [REDACTED], bytem
[REDACTED],

se podle § 226 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, (dále jen „tr.ř.)

zprošťují

obžaloby stání zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne [REDACTED], která jim kladla za vinu, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Petrášková.

a)

██████████ v období od ██████████ jako osoba ██████████ registrovaná pod IČ: ██████████, provozoval ██████████, nacházející se na adrese ██████████, okres ██████████, s ██████████ pokoji, na kterých v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal televizní přijímače,

dále v období od ██████████ provozoval ██████████, nacházející se na adrese ██████████, s ██████████ pokoji, na kterých v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb rovněž používal televizní přijímače,

a dále ██████████ vykonávali od ██████████ funkce jednatelů společnosti ██████████, která v období od ██████████ provozovala ██████████, nacházející se na adrese ██████████, okres ██████████, s ██████████ pokoji, na kterých byly v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používány televizní přijímače,

přičemž vzhledem k užívání všech televizních přijímačů v souvislosti s podnikatelskou činností byl podle ustanovení § 6 odst. 2, odst. 5 zákona č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, účinného do 12. 9. 2005, ██████████ povinen oznámit místně příslušné provozovně pošty den, kdy se stal držitelem televizních přijímačů, a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a posléze podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, byli ██████████ povinni oznámit provozovateli televizního vysílání ██████████

██████████ že se stali poplatníky televizního poplatku, popřípadě že se jím stala společnost ██████████, a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a následně platit České televizi poplatek z každého používaného televizoru

v období do ██████████ ve výši 75 Kč měsíčně,

v období od ██████████ ve výši 100 Kč měsíčně,

v období od ██████████ ve výši 120 Kč měsíčně a

v období od ██████████ ve výši 135 Kč měsíčně,

což řádně neučinili, když

- v období od ██████████ ██████████ sám v souvislosti s provozem ██████████ řádně neoznámil, že je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 20 520 Kč,

- v období od ██████████ společně s ██████████ v souvislosti s provozem ██████████ řádně neoznámili, že společnost ██████████ je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 21 870 Kč,

- v období od ██████████ společně s ██████████ v souvislosti s provozem ██████████ řádně neoznámili, že společnost ██████████ je poplatníkem televizního poplatku z 16 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 58 320 Kč,

- v období od ██████████ společně s ██████████ v souvislosti s provozem ██████████ oznámili provozovateli televizního vysílání České televizi, že společnost ██████████ je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks

televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb bylo používáno 16 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 67 500 Kč,

- v období od [REDACTED] sám v souvislosti s provozem [REDACTED] [REDACTED] řádně neoznámil, že je poplatníkem televizního poplatku z 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 92 340 Kč,

- v období od [REDACTED] sám v souvislosti s provozem [REDACTED] [REDACTED] oznámil provozovateli televizního vysílání České televizi, že je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 45 630 Kč,

- v období od [REDACTED] sám v souvislosti s provozem [REDACTED] [REDACTED] oznámil provozovateli televizního vysílání České televizi, že je poplatníkem televizního poplatku ze 7 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 17 820 Kč,

- v období od [REDACTED] sám v souvislosti s provozem [REDACTED] [REDACTED] oznámil provozovateli televizního vysílání České televizi, že je poplatníkem televizního poplatku ze 17 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 3 510 Kč,

takto [REDACTED] sám za uvedené období zkrátil poplatek o 179 820 Kč a společně s [REDACTED] [REDACTED] zkrátili poplatek za uvedené období o 147 690 Kč, celkem tak byl poplatek zkrácen o 327 510 Kč,

čímž měli spáchat

[REDACTED]
přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný dílem samostatně a dílem ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

[REDACTED]
přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

neboť

tento skutek není trestním činem.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškozená [REDACTED] [REDACTED] se se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dne 21. 8. 2018 podala státní zástupkyně na obžalované [REDACTED] a [REDACTED] obžalobu pro ve výroku uvedené skutky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Petrášková.

2. Obžalovaný [REDACTED] u hlavního líčení vypověděl, že je překvapen, celá obžaloba mu přijde absurdní, nesmyslná, celou dobu čelí věci, kterou opravdu nečekal. Skutky, které jsou uvedeny v obžalobě, se nestaly, za sebe, za svoji [REDACTED] i [REDACTED] popírá, že by měl v úmyslu zkrátit daň nebo podobné povinné poplatky. Na začátku podnikání i v dnešní době hlavně podniká v oblasti stavebnictví, hotelnictví a ubytování je okrajová záležitost. Na to měl zaměstnance pověřené, aby hlídali nákup zařízení včetně televizí, ale i přihlášky, kontroly, evidenci plateb, takže žil v domnění, že je všechno v pořádku. Z toho ho vyvedla až výzva České televize v roce 2012, pak jel na jednání s Českou televizí, kde bylo zjištěno, že není všechno v pořádku a že jedna z jeho firem neeviduje a neplatí poplatky. Chtěl chránit i investici do hotelu [REDACTED] chtěl mít všechno v pořádku. Poslechl právní rady přímo na právním oddělení České televize, při návratu do [REDACTED] postupoval přesně podle pokynů. Upravil počet televizí tak, jak potřeboval, řádně je zaevidoval a přihlásil. Co se týče jeho [REDACTED], ta se nikdy nestarala o daně a podobné povinné záležitosti, vůbec tomu nerozumí, v tom období to bylo velice těžké, ona byla dvakrát hospitalizována se zdravotními problémy na psychiatrii a on vychovával dva [REDACTED], bylo to složité období. Od roku [REDACTED], to potvrzují i následující kontroly, bylo úplně všechno evidováno, když něco dokoupili, tak to zaevidovali a zaplatili. Na starosti to měla zaměstnankyně [REDACTED], která se o stará doposud. Od roku [REDACTED] začal částečně provozovat ubytování na hotelu [REDACTED], který se do plného provozu podařilo dát v roce [REDACTED]. V průběhu [REDACTED] byli osloveni místní firmou, jestli by nechtěli vzít jako břímě hotel [REDACTED] a nepustili se do jeho rekonstrukce. Vzali to, využili dotaci a v roce [REDACTED] se jim povedlo otevřít hotel [REDACTED], který od té doby provozují. V roce [REDACTED] bylo na hotelu [REDACTED] pokojů, nebyla tam ani jedna televize. Postupně chtěl tyto pokoje televizemi dovybavit, když to učinil tak v roce [REDACTED], kdy koupil ve firmě televize, předtím si je půjčoval za 50 Kč ze sousedního hotelu [REDACTED]. Nebylo to do všech [REDACTED] pokojů, byl jich omezený počet, také je chtěli půjčovat za 50 Kč, koupili jich šest. Tyto České televizi nepřihlásil k televiznímu poplatku. V hotelu [REDACTED] je [REDACTED] pokojů, v [REDACTED] tam nebyly žádné televize. První televize tam přihlásil až v roce [REDACTED] po jednání s Českou televizí, koupil je v roce [REDACTED] bylo jich 10. Pak upřesnil, že je koupil v roce [REDACTED]. Ty přihlásil ihned. Od roku [REDACTED] provozoval hotel [REDACTED] jako fyzická osoba, v tom roce zuřila krize a podařilo se mu ukončit rekonstrukci, televize neměli, půjčovali si je z hotelu [REDACTED]. S tím vystačili až do roku [REDACTED], kdy přišla výzva od České televize. Do roku [REDACTED] měl 6 televizí, které si půjčoval mezi hotely [REDACTED] a [REDACTED], ty neměl přihlášené. To dal na starosti zaměstnankyni [REDACTED], měl za to, že to přihlášené je, bylo to přihlášené na [REDACTED] chodily tam kontroly. Žil v domnění, že žádný problém není, o tom se dozvěděl až při jednání s Českou televizí v roce [REDACTED]. Od toho roku [REDACTED] měl 6 televizí na každém z hotelů, tedy celkem 12 přihlášených. Až v roce 2015 dovybavil hotel [REDACTED] dalšími 10 televizemi, měl je na všech pokojích až na jeden, tam bydleli nějací dělníci. Po jednání s Českou televizí pak otevřeli provozovnu vedle bowlingu, kde potřebovali televizi pro sportovní přenosy, tu dopřihlásili. Společnost [REDACTED] založil on a s [REDACTED] byli jednatelé. Mohli každý jednat samostatně, jak to bylo v zakládacích listinách, ale prakticky dělal všechno on. Od té doby měl velké finanční potíže, navíc se u jeho [REDACTED] začaly projevovat psychické zdravotní problémy. Ona se vždycky starala o něco, aby to bylo krásné, aby se tam líbilo lidem. Ostatní měl na starosti on. Ze zaměstnanců se ohledně televizí starala [REDACTED], i když generální rozhodnutí, jestli se mají koupit nebo ne, řešil obžalovaný. Ale kde která televize má být, kdy se má koupit, to nebylo v jeho silách. Provozní [REDACTED] výslovně neřekl, že je třeba přihlásit se k poplatku za televize a v počátcích jeho podnikání, kdy na něj lícila DILIA nebo OSA, tak trval na tom, že je třeba mít vše v pořádku. Byl ujišťován tím, že proběhly všechny kontroly a vše bylo v pořádku, tím byl

ujišťován. Pokud jde o nákup 18 kusů televizí ze dne [redacted] od společnosti [redacted], tak těch se zbavil obratem, neboť v té době byli totálně bez peněz, počítali každou korunu a potřebovali za každou cenu otevřít hotel [redacted]. Televize byl plánovaný výdaj, ale neuznatelný vůči dotaci. Chtěli mít pokoje vybavené televizemi, což nyní je, ale v té době potřeboval splnit povinné věci, zaplatit každou korunu, zejména všechny položky, které byly uznatelné. Televize nebyly nutné k otevření. Udělal si tenkrát výběrové řízení, aby je nakoupil co nejlevněji, [redacted] jim vybavovalo kuchyni gastro zařízením, nabízelo jim lůžkoviny, mimo jiné jim nabídli i televize, on vyjednal dobrou cenu. Tehdy dokončovali hotel po technické stránce, byl tam [redacted], [redacted] který tam pracoval. Obžalovaný ho znal z doby rekonstrukce hotelu [redacted], který po něm chtěl tenkrát jednu televizi koupit. Ale mezitím mu měl i zaplatit za odvedenou práci a slovo dalo slovo a on mu zaplatil všemi těmi televizemi. Jen chtěl, aby toho nikde neuváděli, protože to chtěl pravděpodobně do nějakého penzionu, že to dobře prodá. Byl to chlap v montérkách, kamarád, který dělal bez papírů, snad říkal, že dělá nějaký penzion a že to dobře prodá, vzal to jako protiplnění. Televize byly levné, byly 4 000 Kč za kus. Těch 18 televizí zakoupených [redacted] v [redacted] nikdy neuvedl do provozu, neboť otvírali až v [redacted]. Asi u toho domlouvání úhrady závazku televizemi nikdo nebyl. Co se týče dalších 5 televizorů nakoupených [redacted], ty jsou koupené na [redacted] a uvedli je do provozu, nahrazovali ty staré, rozbité. Vybavili jimi hotel [redacted] a používali je i na hotelu [redacted]. Byly to ty, které si půjčovali mezi hotely, když byla malá obsazenost. Nákup 6 kusů televizorů [redacted] bylo dobropisováno v [redacted], v provozu nikdy nebyly, ty koupil a pak je vrátil do [redacted] 1 kus televizoru koupil i [redacted], tyto jednokusové televize používali jako dar do tomboly. Taky to mohlo nahrazovat nějakou rozbitou televizi v hotelu. Jednu televizi kupoval i jako dar pro rodiče. O televizích, které nakoupil, nechával účtovat v účetnictví. Co se týče jednokusových televizí, zakoupil je [redacted] tak tyto dával do tomboly. Co se týče nákupů 5 kusů televizorů [redacted] tyto byly stornovány, protože byly koupeny na špatnou firmu, to měla na starost paní [redacted] koupila to na [redacted], ale mělo se to koupit z peněz [redacted]. Vzápětí po vrácení se těch samých 5 kusů televizorů objevilo zpátky jako nákup pro [redacted]. Fakticky je do [redacted] nevraceli. Všech 6 televizorů z roku [redacted] vrátili, ty původně chtěli přihlásit do hotelu [redacted], pak ale zjistili, že na [redacted] mají větší počet televizí, tak je vzali odsud, vše přihlásili České televizi, tak tyto vrátili a do provozu neuvedli. Je pravda, že dne [redacted] oznámil České televizi, že je poplatníkem 6 televizorů. On [redacted] oznámil České televizi 6 televizorů za [redacted] a [redacted] 6 televizorů na hotelu [redacted]. Tímto počtem od té doby disponoval. Jeden kus televize nakoupil [redacted], o tom prohlašuje, že ho dal jako vánoční dárek rodičům, bylo to dva dny před Štědrým dnem. 12 kusů v [redacted] tak v hotelu [redacted] doběhly bachratý televize, tak koupil malý, placatý, tak tam dal 12 televizí, ale bylo to málo. Tak [redacted] nakoupil celkem 17 televizí a ty byly všechny na [redacted]. Nejdřív se přivezlo 12 kusů a pak se přikoupilo 5 kusů. Měli k dispozici 17 kusů televizí na [redacted] plus jednu televizi, která zůstala na [redacted]. Na České televizi přihlášeno neměl žádnou. K tomu, proč přihlásil v roce [redacted] 6 a 6 televizí, tak proto, že přijel na jednání do České televize s tím, že má všechno zapláceno, byla tam přihlášená OSA, Intergram a všechno možný. Tam řekl, že jako [redacted] žádné televize nemá, tak mu řekli, ať jede domů, upraví počet a přihlásí televize, jak potřebuje. V té době měl k dispozici 16 kusů televizorů, které měl v evidenci zakoupeno na [redacted]. Ještě po cestě objednal z [redacted] 6 televizí na [redacted], které ale vzápětí vrátil, protože se dohodli, že 6 televizí na [redacted] a 6 televizí na [redacted] stačí a že víc nepotřebují, proto zbytek prodal. Rozprodal je různým zaměstnancům, bylo to za 500 Kč za televizi, zakoupil je za 4 000 Kč, ale ty televize už měly mít nějaká speciální zařízení a jemu se vyplatilo je raději prodat. Rozhodli se, že

nebudou přihlašovat 18 televizí, aby platili z každé televize, bylo výhodnější se jich zbavit. 18 televizí pořídil v roce [REDAKCE], poplatky začal platit o dva roky později, protože žil v domněnání, že je všechno v pořádku. Skutečnost se dozvěděl až na jednání s Českou televizí, že nemá. Řekli mu, ať se vrátí domů, dá to na právnickou osobu a dá to dohromady. Televizi koupenou [REDAKCE] a v [REDAKCE] dal do tomboly na ples. Kdo televize vyhrál, neví. 10 kusů v roce [REDAKCE] na hotel [REDAKCE] koupil u [REDAKCE].

3. Obžalovaná [REDAKCE] využila svého práva a odmítla vypovídat.
4. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že pro pana [REDAKCE] pracovala od [REDAKCE] jako [REDAKCE] na hotelu [REDAKCE]. Bylo [REDAKCE] až [REDAKCE] pokojů, ty byly všechny vybaveny plochou menší televizí. Ve vestibulu byla televize velká a jedna byla v restauraci. Ona sama je nikdy nezapínala. Stěhování televizí mezi hotely nezaznamenala.
5. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že pro pana [REDAKCE] pracoval nejdříve na stavbách, potom na hotelu [REDAKCE], přesné období neví, zažil uvedení [REDAKCE] do provozu, byl tam tak tři, čtyři roky. Dělal tam [REDAKCE]. Do pokojů chodil málo, tak jednou za měsíc. V těch pokojích bylo tak čtyři pět placatých televizorů. Televize se stěhovaly, buď po pokojích, nebo se nějaká přivezla z [REDAKCE], tak asi jednou za měsíc. O stěhování rozhodovala paní [REDAKCE]. Ví, že někdy se pár starých televizorů měnilo za nové, bylo to na [REDAKCE], paní [REDAKCE] je pak někomu prodávala. Sám si jednu za 500 Kč koupil.
6. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaného [REDAKCE] zná spoustu let, dělá u něho [REDAKCE] let, pracuje po stavbách a podobně. Na [REDAKCE] na všech pokojích televize nebyly, bylo jich tam 4 až 6, byly takový malý, stříbrný, bachratý. Kdy se měnily za placaté displejové, to neví. Na hotelu [REDAKCE] pracoval někdy od roku [REDAKCE], kdy začala rekonstrukce, pokojů je tam asi [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Tam televize byly jen na nějakých pokojích, vozily se z [REDAKCE]. Když to bylo potřeba, na recepci bylo napsáno, kolik televizorů je třeba přivést. Ty se převážely zhruba někdy v roce [REDAKCE], jak se otevřelo. Sám je vozil čtyřikrát nebo pětkrát. Vždy vozil jednu nebo dvě. Myslí si, že už to byly to novější, lehčí. Na který pokoj se bude televize stěhovat, určovala provozní paní [REDAKCE]. Mezi televizory zaznamenal obměnu, kdy ty větší se měnily za menší placatý. Kolik jich bylo, to neví. On sám od pana [REDAKCE] koupil jednu televizi Sencor, dal za ni asi 1 000 Kč. Vzpomíná si, že topení a plyn dělal na hotelu [REDAKCE]. Bavil se s ním, protože mají stejné příjmení, jinak příbuzní nejsou.
7. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný [REDAKCE] je jeho šéf, pracuje pro něj od [REDAKCE] jako [REDAKCE], nejprve na hotelu [REDAKCE] a od [REDAKCE] na hotelu [REDAKCE]. Když v roce [REDAKCE] nastoupil na [REDAKCE], tak tam bylo asi [REDAKCE] pokojů, jedna stará televize v restauraci a na pokojích bylo do 6 televizí. Bylo to asi méně než půlka pokojů, byly to stříbrný bachratý typy. Myslí si, že za něho se televize neměnily, jist si není. Na [REDAKCE] je pokojů [REDAKCE] televizorů byla maximálně půlka, jedna větší byla v restauraci, jednalo se o menší černé placaté. Určitě přemísťovali televize mezi hotely, když bylo v létě víc pokojů plných a chtěli s televizí, tak se půjčovaly. Organizovala to paní [REDAKCE]. Přemísťování dělal, kdo měl čas nebo údržbář [REDAKCE]. Asi od roku [REDAKCE] nebo [REDAKCE] jsou na [REDAKCE] na všech pokojích televize. Ví o tom, že zaměstnanci měli možnost si koupit starší televizi, třeba kuchaři si ji kupovali, to ví. On sám ne. Co se týče výměny televizorů na [REDAKCE], tak si není jistý, ale myslí si, že se to udělalo po patře. Ví, že ve [REDAKCE] se pořádaly

plesy. Co se týče cen do tomboly, to šlo mimo něj. Ví o tom, že na plese města se tam dávala televize do tomboly jako hlavní cena, ale víc neví.

8. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že pro obžalovaného pracovala asi rok, před [REDACTED] lety. Uklízela na pokojích v hotelu [REDACTED] chodila tam různě, někdy jeden dva dny v týdnu, někdy celý týden. Myslí si, že televizory byly asi na všech, byly to starší typy, takový bachratý. Na [REDACTED] nikdy nebyla.
9. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že s rodinou [REDACTED] jsou kamarádi a ona sama začala na [REDACTED] [REDACTED] pracovat od otevření, kdy to bylo, neví. Pomáhala v kuchyni, někdy na pokojích. V době otevření tam byly televizory, ale na všech pokojích asi ne. Nepamatuje si, že by televize byla třeba v restauraci.
10. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že [REDACTED] zná. Nejprve pracovala jako [REDACTED] na hotelu [REDACTED], na hotelu [REDACTED] doposud vypomáhá. Pokojů je na [REDACTED], postupně byly dovybavovány televizemi, někdy od roku [REDACTED]. Maximálně jich bylo 5 nebo 6 těch televizí, byly šedý, starý, vypouklý dozadu. Mohly tam být tak do konce roku [REDACTED], pak se odstavily, nový se kupovaly asi někdy v polovině [REDACTED], přivezl je pan [REDACTED], bylo jich asi do šesti, rozmístily se po pokojích. Někdy v roce [REDACTED] se dokupovalo asi dalších 5 televizí, pak už byly asi všechny pokoje vybavené. Všechny televize byly na [REDACTED], a když byly potřeba na [REDACTED] tak se převezly. V roce [REDACTED] počet zredukovali na výzvu České televize. Něco rozprodali, něco vyřadili. Po roce [REDACTED] jich zbylo na pokojích na [REDACTED] 5 a na [REDACTED] 6. Do roku [REDACTED] na [REDACTED] žádné televize nebyly, vypomáhali si televizemi z [REDACTED], převáželi je. V roce [REDACTED] dohlásili televize k poplatku na Českou televizi, roky předtím odváděli poplatky OSA, Intergramu a tak. Ona sama si myslela, že OSA a ostatní společnosti s autorskými poplatky, že to spadá pod podnikatelskou sféru a že je to vyřízeno včetně poplatků. Netušila, že u České televize se poplatky hlásí jako u fyzické osoby. Od počátku až do roku [REDACTED] toto měla hlásit ona, měla to za úkol od pana [REDACTED]. Ona dostala za úkol tohle vyřídit, přihlásila OSA a Intergram a bylo to v pořádku, o České televizi netušila, že to má udělat. Je pravda, že v inzerci na ubytování standartně inzerovali ubytování s televizí. Ubytovací kapacita však nebyla zaplněna, takže se relativně dobře dalo zajistit, aby host, který televizi chtěl, ji měl tím, že se přestěhovala. Televize se sháněly různě, některé byly z druhé ruky, ty pan [REDACTED] odněkud přivezl, ona v roce [REDACTED] tlačila, aby se to dovybavilo všechno a nemuseli se dělit se [REDACTED]. Má pocit, že objednávali nějaké televize z [REDACTED], potom i z [REDACTED]. V případě objednávky z [REDACTED] ví, že udělala chybu, objednala je na IČO obžalovaného [REDACTED], ale muselo se to přeúčtovat na [REDACTED]. Že by někomu byl závazek za nějaké práce provedené na hotelu uhrazen televizory, o tom nic neví, to si nevybavuje. Ví, že plyn dělal na [REDACTED] stejně jako na [REDACTED] o něm nic bližšího neví. Že by mu pan [REDACTED] televizemi zaplatil, to taky neví. Je pravda, že nějaké televize se prodávaly zaměstnancům asi v roce [REDACTED]. Docházelo k redukci televizorů, kdy analyzovali obsazenost, s tím, že tolik televizí nepotřebují.
11. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že nastoupila v roce [REDACTED] jako [REDACTED] na hotel [REDACTED], tam pracuje stále. Na hotelu [REDACTED] nikdy nepracovala. Na pokojích bylo 5 televizí a jedna v hotelu chvíli ve výčepu. Byly to starý šedivý bachratý televize. Ty se pak někdy prodaly a dokupovaly se placatý. Dva roky po jejím nástupu se pak otvírala [REDACTED] a tam se televize občas převážely. Myslí si, že furt se točilo 6 televizí. Docházelo k výměnám televizí, k plnému dovybavení došlo asi někdy v roce [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Petrášková.

12. Svědek [REDACTED] vypověděl, že cca od roku [REDACTED] byl po dobu roku a půl až dvou let zaměstnán na hotelu [REDACTED] jako [REDACTED]. K televizorům na tomto hotelu ani na hotelu [REDACTED] se nemůže vyjádřit.
13. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že měla pracovat na hotelu [REDACTED] jako servírka asi od roku [REDACTED] do roku [REDACTED]. Zda byly na pokojích televize, neví. V restauraci televize jedna byla.
14. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že na hotelu [REDACTED] pracuje asi [REDACTED] let jako [REDACTED] dosud. Na kolika pokojích je televize, neví, asi na dvou. V restauraci televize nebyla nikdy. Staré bachraté už si nepamatuje, ví, že tam byly placatý klasický LCD. Výměnu nezaznamenala.
15. Svědek [REDACTED] vypověděl, že na hotelu [REDACTED] pracoval jako [REDACTED] od roku [REDACTED] cca do roku [REDACTED]. Občas tam přespával na pokoji, kde byla televize, zda byly na ostatních pokojích, to neví. Jednu chvíli byla v restauraci televize, byla stará, velká a bachratá, na pokoji byla malinká, bachratá.
16. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že pracuje pro [REDACTED] a [REDACTED] patří pod jeden z okresů, které spravuje, řeší poplatky z autorských práv. Ohledně hotelu [REDACTED] a [REDACTED] vždycky jednala s panem [REDACTED], a když nebyl přítomen, telefonicky se domluvili, kdo ho zastoupí. Fyzické kontroly u podnikatele [REDACTED] prováděla [REDACTED].
Kontroly prováděla na obou hotelích [REDACTED] i [REDACTED]. V roce [REDACTED] měl na [REDACTED] jedno rádio a televizi v restauraci a 6 hotelových televizí. Smlouva s [REDACTED] byla vystavena na období od [REDACTED]. Má pocit, že spolu namátkově pokoje procházeli a objevili 6 televizí. Televize na pokojích měli až od roku [REDACTED]. Pak byla [REDACTED] pod jiným IČO, od [REDACTED] měl na [REDACTED] 6 televizí, a to bylo zjištěno až do roku [REDACTED]. Nemůže říct, že by při každé návštěvě obcházela pokoje, dělala to namátkově, kdy třeba v roce [REDACTED] se tam byla podívat. Co se týče typů, tak při nejstarších kontrolách to byly staré, bachraté a kolem roku [REDACTED] už byly tenký LCD. Na hotelu [REDACTED] měli pod IČO [REDACTED] od [REDACTED] rádio, televizi a 6 hotelových televizí na pokojích. To se opakuje až do konce roku [REDACTED] kdy od roku [REDACTED] je televize na bowlingu. V roce [REDACTED] je jedno rádio v restauraci a televize na bowlingu. Na pokojích má být 6 televizí, to ale stornoval a přidal 10 televizí na rok [REDACTED]. Kontroly dopředu hlášeny nebyly, byly dělány namátkově.
17. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že oficiálně u [REDACTED] zaměstnána nebyla, ale pracuje pro ně [REDACTED], a ta když zavolá, aby bylo třeba vypomoci, když někdo omarodil, tak přišla. Sama byla jenom na [REDACTED], párkrát, už v té době byla v důchodu. Vypomáhala hlavně s [REDACTED]. Kolik tam bylo pokojů, neví, a zda byly na všech pokojích, také ne.
18. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že pracovala pouze v hotelu [REDACTED], hned jak se otevřel. Pracovala tam asi půl roku jako [REDACTED], kolik tam bylo pokojů, neví. Zda byla televize na každém pokoji, také neví.
19. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že pracovala na hotelu [REDACTED]. Když se dodělal hotel [REDACTED] a pak tam byla přeřazená. Na [REDACTED] pracovala dva roky jako [REDACTED], byly tam pokoje, zda byly

na pokojích televize, to neví, nikdy nic ohledně toho neřešila. Pokoje viděla na internetu vyfocené s televizemi. V pokojích na [REDAKCE] nebyla, jak to bylo s televizemi, vůbec neví.

20. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že pracovala asi pět nebo šest let s pauzami na hotelu [REDAKCE] jako [REDAKCE] v [REDAKCE], jedinou televizi, kterou si pamatuje, byla v restauraci v rohu, nepoužívala se. Kdy tam byla, neví, když tam nastoupila počtvrté, určitě už tam nebyla, na pokojích byla, na žádném televizi neviděla. Když se otevřela [REDAKCE], tak se televize hostům půjčovala, když ji chtěli. Kdy se hotel [REDAKCE] otevřela, neví, občas pracovala v [REDAKCE], na pár pokojích na [REDAKCE] televize byly, na kolika neví, byly placatý, předtím v restauraci na [REDAKCE] byla bachratá. Sama byla přítomna stěhování televize mezi hotely.
21. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že pracoval v [REDAKCE] nejprve na [REDAKCE] oddělení, kde měli na starosti televizní poplatky, pak přišel přímo do útvaru televizních poplatků, kde dělal jenom to, je to asi [REDAKCE] let zpátky. Co se týče pana [REDAKCE], tak jim přišlo oznámení, které nebylo anonymní, podepsala jej [REDAKCE] a psala, že pan [REDAKCE] má [REDAKCE] hotely, v nich má televizní přijímače, myslí si, že to psala podle internetových stránek, a že za ty přijímače neplatí poplatky. Vzhledem k tomu, že to nebyl anonym, tak na ty hotely poslali výzvy, odeslali je obžalovanému [REDAKCE] neboť paní [REDAKCE] psala, že on oba hotely provozuje. Pak ale zjistili, že druhý hotel neprovozuje obžalovaný, nýbrž nějaká [REDAKCE] Pan [REDAKCE] na to reagoval, sděloval, že situace není taková, jak mu psali ve výzvách, tak s ním situaci začali řešit. Pan [REDAKCE] asi i přijel, přivezl potvrzení daňového poradce, že v hotelích nejsou žádné televizní přijímače, tak se s ním snažil věc vyřešit tak, aby nemuselo dojít k soudnímu vymáhání s tím, že nemohli doložit hodnověrnými důkazy, že by to bylo jinak, než obžalovaný tvrdil. Pan [REDAKCE] ještě přivezl potvrzení, že v nějakém velkoobchodu koupil uvedený počet televizních přijímačů, ty pak přihlásil na ty hotely. Když u něj měli tyto podklady, dospěli k závěru, že by bylo riskantní podávat žalobu, proto tímto případ považovali za vyřízený. Navíc pan [REDAKCE] vysvětlil, že jeden hotel provozuje on jako fyzická osoba, druhý provozuje s. r. o. Situaci uzavřeli, po nějaké době se paní [REDAKCE] dotazovala na stav věci, sdělili jí, že se jedná o obchodní tajemství. Ještě žádala o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ví, že dopisů od paní [REDAKCE] přišla spousta, šlo jí o to, aby se dozvěděla, jak to bylo vyřešeno. Pak již neví, v jakém roce jej vedoucí útvaru televizních poplatků poslal, aby dojel do [REDAKCE] a do těch hotelů se podíval, proto tam jel. Jestli v roce [REDAKCE] nebo [REDAKCE], to už neví. To je pro něj už dávno a tato šetření s poplatky je pro něj stejná, tak si inkognito domluvil ubytování, aby jim předem nedal avízo. Na místě se však již ubytoval pod svým jménem, myslí si, že má pocit, že spal v obou hotelích, ale tou [REDAKCE] si není stoprocentně jist, když v tom hotelu určitě byl, když tam za panem [REDAKCE] šel do kanceláře. Ví jen jistě, že spal jenom v tom druhém hotelu. Pan [REDAKCE] mu ve své kanceláři ukázal skříňku, v ní měl veliký stoh písemných oznámení od paní [REDAKCE] Vzhledem k tomu, že mu nemohl ukázat obsazené pokoje, protože obsazené pokoje se ukazovat nesmí, ukázal mu tedy neobsazené pokoje, tam skutečně televize nebyly. Předem avizován nebyl, ani jeho pobyt nemohl být spojován předem s jeho návštěvou, proto to působilo věrohodně. Když si objednával pokoj na [REDAKCE], tak si ho neobjednával s televizí, on si objednal jenom pokoj, aniž by uváděl, zda s televizí nebo bez. Je to už dlouho, moc o tom přemýšlel, ale stoprocentně nemůže říct, jaký pokoj dostal, zda dostal pokoj s televizí nebo bez. Určitě i na [REDAKCE] projevil zájem o ostatní pokoje, ale výsledek si již příliš nepamatuje, protože těch kontrol dělal spousta. Má pocit, že jestli nějakou televizi viděl, tak výsledek nebyl jiný, než co pan [REDAKCE] uvedl.

22. Svědkyně [redacted] uvedla, že jako [redacted] byla na hotelu [redacted] zaměstnána od roku [redacted] asi půl roku, střídala se s kolegyní [redacted] po týdnů, televize byly asi na každém pokoji, bylo to 10 malých plazmových televizí a jedna velká, nijak se nepřemísťovaly.
23. Ze zpráv České televize ze dne [redacted] a [redacted] vyplývá, že obžalovaný [redacted] jako OSVČ byl [redacted] v České televizi oznámit, že se stal poplatníkem televizního poplatku za 6 kusů televizních přijímačů, přičemž v předchozím období jako poplatník televizních poplatků evidován nebyl, společnost [redacted] dne [redacted] oznámila, že se stala poplatníkem také za 6 kusů televizních přijímačů a v předchozím období poplatníkem nebyla. Obžalovaný [redacted] tedy v období od [redacted] měl hlášeno k užívání 6 kusů televizních přijímačů a od [redacted] 7 kusů televizních přijímačů a od [redacted] do [redacted] 17 kusů televizních přijímačů. [redacted] od [redacted] deklarovala používání 6 kusů televizních přijímačů.
24. Z faktur vystavených společností [redacted] pak bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted] od této společnosti dne [redacted] zakoupil 18 kusů televizorů, dne [redacted] 5 kusů televizorů, dne [redacted] 6 kusů televizorů a po jednom kuse ve dnech [redacted], [redacted]. Co se týče nákupu 5 kusů televizorů ze dne [redacted] a 6 kusů televizorů ze dne [redacted] ty byly [redacted] stornovány a dopropisovány. Dále z přílohy k zápisu číslo 1 z jednání rady České televize ze dne [redacted] vyplývá, že [redacted] zaměstnanci [redacted] majícímu na starost výběr televizních poplatků, obžalovaný [redacted] předložil fakturu ze dne [redacted] s tím, že se stal poplatníkem televizního poplatku ze 6 kusů televizorů.
25. Pokud jde o společnost [redacted], tak vyplývá z faktur společnosti [redacted], zakoupila televizory ve dnech [redacted] 1 kus, [redacted] 12 kusů, [redacted] 5 kusů a po jednom kuse ve dnech [redacted] a [redacted].
26. Z faktury číslo [redacted] na čísle listu 969 vystavené společností [redacted] bylo zjištěno, že dne [redacted] obžalovaný [redacted] zakoupil 10 kusů televizních monitorů za částku 58 990 Kč.
27. Provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě v jejich vzájemných souvislostech podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností a dospěl k následujícím závěrům.
28. Co se týče počtu televizí v hotelu [redacted] v roce [redacted], nepodařilo se prokázat, že by v tomto roce nějaká televize v tomto hotelu byla, obžalovaný [redacted] toto popírá a žádný ze svědků nevyprávěl zcela určitě, že by v roce [redacted] na hotelu [redacted] nějaká televize byla. Za této situace soud uzavřel, že v roce [redacted] se nepodařilo prokázat užívání televizního přístroje v hotelu [redacted].
29. K roku [redacted] obžalovaný vypověděl, že průběžně pořídil postupně 6 starých televizorů na [redacted], které získal z druhé ruky, neměl je přihlášené. Ani tato obhajoba obžalovaného nebyla vyvrácena žádným jiným důkazem.

30. Pokud jde o roky [redacted] a [redacted], opět zde soud vychází z výpovědi obžalovaného, který uvádí, že v této době měl 6 nepřihlášených televizních přijímačů na hotelu [redacted], kdy postupně v tomto období obměňoval staré televizní přístroje za nové s již plochou obrazovkou.
31. Pro rok [redacted] je na hotelu [redacted] stále stejná situace, je zde 6 nepřihlášených televizních přístrojů, avšak od [redacted] byl uveden do provozu hotel [redacted], zde bylo zjištěno, že dne [redacted] společnost [redacted] prodala [redacted] 1 kus televizoru, ten jej přeprodal společnosti [redacted], a jak vypovídají svědci, tato televize byla umístěna v restauraci hotelu [redacted], za této situace má soud za to, že lze důkazně uzavřít, že v roce [redacted] bylo po dobu 12 měsíců 6 nepřihlášených přístrojů v hotelu [redacted] a po dobu 2 měsíců, tedy [redacted], 1 nepřihlášený televizor v hotelu [redacted].
32. K roku [redacted] pak bylo zjištěno, že po dobu prvních 6 měsíců, tedy od [redacted] bylo v obou hotelích stále 7 přístrojů jako v roce [redacted]. V [redacted] bylo zakoupeno celkem 17 kusů nových televizních přijímačů, a to dne [redacted] společností [redacted] od [redacted] [redacted] v počtu 12 kusů a dne [redacted] v počtu 5 kusů. K tomu je třeba podotknout, že byl zadokumentován ještě dne [redacted] prodej dalších 5 kusů televizorů od [redacted] [redacted] avšak tento prodej byl stornován a následně tyto televize koupila [redacted] [redacted]. K tomu obžalovaný uvedl, že tyto televize zčásti vyměnil za televize, které předtím byly na hotelu [redacted], přičemž staré televizory prodal, což bylo potvrzeno výsledkem některých zaměstnanců. Lze tedy uzavřít, že od [redacted] bylo na obou hotelích celkem 18 nepřihlášených televizorů, což lze dovodit z toho, že celkem 17 kusů bylo zakoupeno nových a 1 již byl v restauraci na [redacted] z minula.
33. Pro rok [redacted] se situace nemění, na obou hotelích zůstává celkem 18 nepřihlášených televizorů.
34. V roce [redacted] tento stav (celkem 18 nepřihlášených televizorů na obou hotelích) trvá až do [redacted] [redacted] kdy obžalovaný jak za sebe jako fyzickou osobu, tak i jako jednatel společnosti [redacted] [redacted] přihlašuje u České televize celkem 12 kusů televizorů, z toho 6 na sebe jako fyzickou osobu a 6 pro [redacted], přičemž ostatní televizory vyřadil z provozu, eventuálně rozdal či rozprodal. Od [redacted] pak soud musel uzavřít, že již nebylo zjištěno, že by obžalovaný v některém z hotelů užíval televizní přijímač, aniž by jej měl přihlášen.
35. Od [redacted] do [redacted] má přihlášených celkem 13 televizorů, 7 na sebe jako fyzickou osobu a 6 na [redacted], od [redacted] již má přihlášeno celkem 23 kusů, z toho 17 kusů na sebe jako fyzickou osobu a 6 kusů na [redacted]. K tomu lze doložit, že dne [redacted] od společnosti [redacted] koupil 10 kusů televizorů (doklad na čísle listu 969), ihned tentýž měsíc je přihlásil a od následujícího měsíce poplatek i platil.
36. Je třeba uvést, že dále bylo zjištěno, že dne [redacted] zakoupil obžalovaný v [redacted] [redacted] 18 kusů televizorů, o nichž tvrdil, že je dal jako odměnu [redacted] za práce provedené na hotelu [redacted] s tím, že v té době byl ve finanční tísní a nebyl schopen závazek uhradit v penězích. Tuto jeho obhajobu se nepodařilo vyvrátit, naopak ji potvrzuje i zpráva jeho daňového poradce na čísle listu 957, kdy daňový poradce [redacted] potvrzuje, že nákup těchto televizorů byl zaúčtován do nákladů jako zboží, byl na ně uplatněn odpočet DPH za [redacted] a následný prodej ve stejné hodnotě byl uskutečněn [redacted] a zaúčtován jako uskutečněné zdanitelné plnění DPH za [redacted]. Soud

svědka [REDACTED] nemohl vyslechnout s ohledem na to, že ze zprávy Policie ČR je zjištěno, že jmenovaný působil jako [REDACTED] zemřel dne [REDACTED] a z podaných vysvětlení jeho blízkých osob nebylo zjištěno, že by jim bylo cokoliv známo o předmětných televizorech. Za této situace musel soud uzavřít, že obhajoba obžalovaného spočívající v tom, že předmětné televizory sice nakoupil, avšak nikdy neuvedl do provozu a předal je jako odměnu za provedenou práci právě později zemřelému [REDACTED] vyvrácena nebyla, a proto je třeba postupovat v pochybnostech ve prospěch obžalovaného.

37. Obžalovanému tak byl prokázán další nákup 6 kusů televizorů dne [REDACTED] pro fyzickou osobu obžalovaného [REDACTED] s tím, že tato faktura byla i předložena hned následující den České televizi s přihláškou televizních přístrojů k placení poplatků, avšak obratem i tento nákup byl stornován.
38. Co se týče jednokusových nákupů, tak pokud jde o nákup uskutečněný obžalovaným dne [REDACTED] v [REDACTED] 1 kusu televizoru, nelze vyloučit jeho obžalobou, že jej dal jako cenu do tomboly, neboť v hotelu [REDACTED] dne [REDACTED] se konal ples. Stejná situace je i v případě nákupu 1 kusu televizoru dne [REDACTED], přičemž následující ples s tombolou se konal [REDACTED], pokud jde o nákup televizorů z [REDACTED], i zde nelze vyloučit, že byl tento televizor dán do tomboly na ples, který se konal [REDACTED]. Shodně taktéž, pokud jde o nákup 1 kusu televizoru dne [REDACTED], který mohl být cenou do tomboly na plese dne [REDACTED]. Rovněž i televizor zakoupený [REDACTED] mohl být v tombole na plese ze dne [REDACTED]. Stejně tak nelze vyloučit obhajobu obžalovaného, že televizor zakoupený dne [REDACTED] daroval následně svým rodičům k Vánocům.
39. Pro přehlednost zde soud do následující tabulky zpracoval výši nezaplacených televizních poplatků za jednotlivé roky.

[REDACTED]	- žádná TV		
[REDACTED]	- průběžně pořízeno 6		
[REDACTED]	- 6 nepřihlášených po 120 Kč za 12 měsíců	- 6x120x12=	8 640
[REDACTED]	- 6 nepřihlášených po 135 Kč za 12 měsíců	- 6x135x12=	9 720
[REDACTED]	- 6 nepřihlášených po 135 Kč za 12 měsíců	- 6x135x12=	9 720
[REDACTED]	1 nepřihlášená po 135 Kč za 2 měsíce	- 1x135x2=	270
[REDACTED]	- 7 nepřihlášených po 135 Kč za 6 měsíců	- 7x135x6=	5 670
[REDACTED]	18 nepřihlášených po 135 Kč za 3 měsíců	- 18x135x6=	14 580
[REDACTED]	- 18 nepřihlášených po 135 Kč za 12 měsíců	- 18x135x12=	29 160
[REDACTED]	- 18 nepřihlášených po 135 Kč za 9 měsíců	- 18x135x9 =	21 870
			99 630

40. Při zpracovávání této tabulky vycházel soud z výše uvedených zjištění počtu nepřihlášených televizních přístrojů za příslušný počet měsíců, přičemž vycházel z toho, že v období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007 činila výše poplatku za jeden televizor 120 Kč měsíčně a od 1. 1. 2008 dosud je poplatek 130 Kč měsíčně. Z toho tedy vyplývá, že prokazatelně za období [REDACTED] obžalovaný nezaplatil na televizních poplatcích celkem 99 630 Kč za televizní přijímače, které neměl přihlášené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Petrášková.

41. Zde je na místě se zabývat podrobněji rokem [REDACTED] s ohledem na to, že obžalovaný uváděl, že v tomto období postupně pořídil 6 kusů televizních přístrojů, má soud za to, že i kdyby je měl pouze po dobu jednoho měsíce, vznikl by další dluh na televizním poplatku nejméně 600 Kč, a to pouze pokud by měl 6 televizorů za jediný měsíc, tedy za prosinec tohoto roku. (Je třeba uvést, že pro rok [REDACTED] činí výše poplatku 100 Kč měsíčně). Z toho tedy vyplývá, že je nepochybné, že obžalovaný za uvedené období nezaplatil poplatek ve výši nejméně 102 030 Kč, tedy ve větším rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020.
42. Co se týče toho, zda televizní poplatek je „jinou povinnou platbou“ ve smyslu § 240 odst. 1 tr. zákoníku, zde je soud vázán názorem vysloveným v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 12. 2020, č. j. 7 Tdo 1229/2020-881, ve kterém Nejvyšší soud uzavřel, že televizní poplatek je právě takovou jinou podobnou povinnou platbou, což ve svém rozhodnutí podrobně zdůvodňuje. Lze uzavřít, že obžalovaný tedy svým jednáním naplnil objektivní stránku přechinu krácení daně, poplatku a jiné podobné povinné platby ve smyslu § 240 odst. 1 tr. zákoníku.
43. Na tomto místě je třeba se zabývat tím, zda obžalovaný naplnil subjektivní stránku tohoto trestného činu. Ke spáchání trestného činu je vyžadováno zavinění úmyslné, byť postačuje zavinění ve formě nepřímého úmyslu. Obžalovaný se zde hájí tím, že si myslel, že věc vyřídí jeho zaměstnankyně [REDACTED] [REDACTED], které dal na starosti, aby to vyřídila, stejně jako vyřídila přihlášení placení poplatku OSA, Intergramu a Dilia. Tato svědkyně vypověděla, že na starosti vyřizování těchto věcí skutečně měla a že o televizním poplatku nevěděla, že ho musí samostatně přihlásit, domnívala se, že pokud má vyřešena autorská práva, tak je to postačující. Proto soud uzavřel, že obžalovaný se tohoto trestného činu dopustil ve formě nepřímého úmyslu, neboť obžalovaný věděl, že je povinen přihlásit se k placení televizního poplatku a pokud řádným způsobem nezajistil a následně i nezkontroloval, zda to jím pověřená pracovnice skutečně učinila, byl srozuměn s tím, že pokud tak neučinila, že poplatek hrazen není a dochází k jeho krácení.
44. Formálně lze uzavřít, že obžalovaný [REDACTED] naplnil zákonné znaky přechinu krácení daně a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku.
45. Soud se dále v tomto místě zabýval naplněním znaku materiálního, tedy zda se jedná o jednání společensky natolik škodlivé, aby bylo nutno jej sankcionovat trestním právem. Soud dospěl k závěru, že tomu tak není. Je pravdou, že obžalovaný se předmětného činu dopustil v období cca 6 let, tedy od roku [REDACTED], což je relativně dlouhé období, avšak je třeba zdůraznit, že u „krácení“ televizního poplatku sama podstata věci předpokládá, že je nutno jej páchat po značně dlouhou dobu, aby bylo možné dosáhnout hranice trestnosti, tedy většího rozsahu, jež činí podle stávající úpravy částku 100 000 Kč, neboť výše televizního poplatku byla postupně stanovena částkami 100 Kč, 120 Kč a 135 Kč měsíčně, tedy ušlý poplatek měsíčně představoval v různých obdobích částku v řádech stokorun až tisícikorun, tedy musel být neplacen značně dlouhou dobu, než bylo dosaženo hranice trestnosti, která již v době zahájení trestního stíhání činila 50 000 Kč a v současné době činí 100 000 Kč.
46. Společenská škodlivost je snižována i tím, že bylo zjištěno, že obžalovaný zkrátil televizní poplatek v částce jenom velmi málo převyšující částku 100 000 Kč. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že jsou zde okolnosti i v souvislosti se zaviněním ve formě nepřímého úmyslu na

straně obžalovaného, které výrazně snižují jeho trestní odpovědnost. Soud nezpochybnuje, že je vázán shora citovaným právním názorem vysloveným usnesením Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1229/2020, tedy že televizní poplatek je „jiná povinná platba“ ve smyslu § 240 odst. 1 tr. zákoníku a že jeho neplacení může být i trestné. Soud na tomto místě považuje za nutné zmínit, že trestní právo by mělo být tzv. „ultima ratio“, tedy krajní prostředek k vymáhání práva a předpokladem pro to, aby skutek mohl být trestný, musí být požadavek na to, aby obžalovaný alespoň v hrubých rysech v době, kdy trestnou činnost páchal, byl srozuměn s její trestností. Na tomto místě soud považuje za nutné uzavřít, že mu není známo, že by do citovaného rozhodnutí nejvyššího soudu v této věci byla věc judikaturou řešena. Obžalovaný tedy mohl pouze teoreticky předpokládat v době, kdy televizní poplatky včas nepřihlásil, že toto jednání bude někdy v budoucnu hodnoceno jako trestný čin. Na tomto místě je třeba ve prospěch obžalovaného hodnotit i to, že původně bylo usnesením Okresního soudu v Prachaticích ze dne 12. 8. 2019, č. j. 1 T 165/2018-819, rozhodnuto o zastavení trestního stíhání právě s odůvodněním (stručně řečeno), že skutek není trestným činem, protože televizní poplatek není tzv. „jiná povinná platba“. Tento právní názor byl potvrzen i rozhodnutím odvolacího soudu, a to usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 7. 2020, č. j. 3 To 590/2019-848. Zde je třeba ve prospěch obžalovaného hodnotit, že nejen samosoudce Okresního soudu v Prachaticích, ale i senát odvolacího soudu v letech 2019 až 2020 zastávali názor, že televizní poplatek není tzv. „jiná povinná platba“. Názor, že je tomu obráceně, tedy že tento poplatek takovou platbou je, vyslovil až nejvyšší soud v prosinci 2020 v citovaném usnesení, kterým předchozí rozhodnutí okresního a krajského soudu zrušil a věc vrátil k novému projednání.

47. Podle názoru soudu je předpokladem trestní odpovědnosti alespoň minimální možnost obžalovaného vyhodnotit a předvídat, že naplňuje znaky trestného činu. V této věci v souvislosti právě s posouzením pojmu televizního poplatku jako „podobné povinné platby“ ve vztahu k eventuální trestnosti jeho neplacení to měl obžalovaný v roce [REDAKCE] značně ztíženo. Též společenská škodlivost je podle názoru soudu snižována tím, že bylo prokázáno, že obžalovaný měl při svém podnikání zajištěno placení poplatků za autorská práva institucím tímto se zabývajících jako je OSA, Intergram a podobně, přičemž ze strany OSA, jak svědkyně [REDAKCE] vypověděla, byly opakovaně provedeny kontroly a nebyl zjištěn rozpor mezi údaji, které obžalovaný přihlásil, a které byly na místě potvrzeny. Jiné zjištění nevyplývá ani ze zpráv Intergram, což je další organizace zabývající se poplatky za autorská práva. Nízké škodlivosti tohoto činu svědčí rovněž výpověď svědka [REDAKCE], který za Českou televizi tuto záležitost vyřizoval a potvrdil, že situace u obžalovaného v hotelech ve [REDAKCE] se nijak nevymykala (kromě skutečnosti, že věc byla prošetřována na základě neanonymního oznámení [REDAKCE]) běžnému standardu v těchto věcech. Z těchto skutečností se soudu jeví jako v rozporu s obecným vnímáním spravedlnosti uznat obžalovaného vinným přčinem, jehož trestnost byla v době spáchání velmi obtížně předvídatelná a vychází pouze ze zásady, že neznalost práva neomlouvá.
48. Z těchto důvodů soud uzavřel, že skutek, který je uveden v obžalobě a je obžalovanému kladen za vinu, není trestným činem, a proto postupoval podle § 226 písm. c) tr. ř. a obžalovaného [REDAKCE] obžaloby zprostil.
49. Dále byl stejný skutek kladen za vinu i obžalované [REDAKCE]. U ní je důkazní situace jiná. Všemi provedenými důkazy, zejména pak z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] bylo zjištěno, že sice oba dva byli v pozici jednatelů společnosti [REDAKCE] a ona tak formálně

odpovídala za plnění zákonných povinností této společnosti, avšak mezi obžalovanými je nesporné, že nahlášení televizorů České televizi měl zajistit obžalovaný [REDAKCE] což on sám ani nepopíral s tím, že to uložil svědkyni [REDAKCE] své zaměstnankyni, zatímco obžalovaná [REDAKCE] spoléhala na to, že obžalovaný [REDAKCE] tyto povinnosti splní stejně jako u dalších agend obdobného charakteru. K tomu lze připojit i to, že ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaným znalkyní [REDAKCE], vyplývá, že u této obviněné je anamnesticky přítomná schizoafektivní porucha, což je závažná duševní choroba, se kterou se léčila, a to zčásti i hospitalizací v psychiatrické léčebně. Sám obžalovaný [REDAKCE] popsal, že jeho [REDAKCE] byla dosti nemocná, bylo to s ní velice složité, nebyla schopna se věnovat práci. Za této situace má soud za to, že u této obžalované nelze uzavřít, že by ona sama se předmětného trestného činu dopustila, proto i v jejím případě soud postupoval podle § 226 písm. c) tr. ř., a i ji obžaloby zprostil.

50. K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojila poškozená Česká televize. Vzhledem ke zprošťujícímu výroku postupoval soud podle § 229 odst. 3 tr. ř. a s nárokem na náhradu škody ji odkázal na řízení ve věcech občansko-právních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 11. října 2021

Mgr. Vendulka Pozniaková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Petrášková.